

Fundació Studium Aureum
Temporada 2018-19, concert núm. 5

“Músiques per a la Pau”
J. Tavener / P. Vasks / G. Kancheli

Studium Aureum

- Solistes:** Ramon Andreu i Dmitry Struchkov
- Concertino:** Ramon Andreu
- Violins:** Alfredo Ardanaz, Javier Diaz, Ricardo Duato, Soriana Ivaniv, Enrique Pastor, Xavier Pericàs, Marta Saura, Leah Wolf
- Violes:** M José Gómez de la Vega, Lourdes Pons, Fernando Villegas
- Violoncels:** Dmitry Struchkov, Joana Gual, Esther Jiménez
- Contrabaix:** Anna Endzelm
- Piano:** Noemí Dalmau
- Percussió:** Joan Campomar
- Sopranos:** M José Campaner, Bàrbara Femeníes, Mireia Martínez, Patricia Morales, Maria Mulet, Do-in Peleteiro, Raquel Ribas, Maria Rosselló P, Maria Rosselló, Francesca M Salas, Sandra Solascasas
- Contralts:** Gemma Clarissó, Amelia Forteza, Joana M Furió, Ció Gener, Petra Genestra, Rose-Marie Iglesias, Montserrat Sobrevias
- Tenors:** Sergi Gil, Guillem Nicolau, Detlef Reshoft, Joan Serra
- Baixos:** Joan J. Fiol, Jaume Llull, Pere Mateu, Llorenç Melià, José Gabriel Serrano, Joan Carles Simó
- Director:** **Carles Ponseti Verdaguer**

Xerrada introductòria al concert:

Mercè Pons; compositora

“Músiques per a la Pau”

John Tavener

(1944-2013)

“In one single moment...”

“The Lamb”

Pēteris Vasks

(1946)

“Dona nobis pacem”

“The Fruit of Silence”

Giya Kancheli

(1935)

“Angels of Sorrow”

Estrena a Espanya

Solistes:

Ramon Andreu; violí

Dmitry Struchkov; violoncel

No està permès l'enregistrament d'àudio o vídeo del concert sense autorització prèvia.

Es prega desconectar el telèfon mòbil.

No está permitida la grabación de audio o vídeo del concierto sin autorización previa.

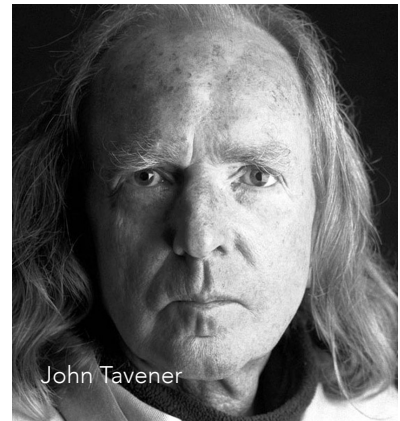
Por favor desconecte su teléfono móvil.

"Músiques per a la pau"

Carles Ponseti Verdaguer

La dissolució de l'antiga Unió Soviètica (1990-91) va suposar la independència de catorze repúbliques: Armènia, Azerbaidjan, Bielorússia, Estònia, Geòrgia, Kazakhstan, Kirguizistan, Letònia, Lituània, Moldàvia, Tadjikistan, Turkmenistan, Ucraïna i Uzbekistan. Aquests països varen sofrir una repressió i adoctrinament prou forts per part de Rússia. En concret, a les arts la censura era habitual i les normes per crear eren dictades per l'estat. Amb aquesta imposició, de la que no es varen poder alliberar ni els propis artistes russos, la creació artística es va veure fortament compromesa. En el camp de la música compositors com Xostakóvitx o Schnittke "patiren" de ple la falta de llibertat per compondre i per expressar les seves opinions.

Parlarem ara d'una generació de compositors nascuts sota la dominació russa i que varen viure la dissolució com un alliberament de la seva terra natal i el seu reconeixement internacional. Podem destacar entre d'altres a Arvo Pärt (Estònia, 1930), Henryk Górecki (Polònia, 1933-2010), Pēteris Vasks (Letònia, 1946), Sofiya Gubaidulina (Tatarstan, 1931) i Giya Kancheli (Geòrgia, 1935). Amb un denominador comú d'estar sotmesos a la necessitat de tirar endavant, varen haver d'optar (els que podien) entre emigrar o adaptar-se a les

possibilitats que tenien. Així fou com Arvo Pärt va treballar a la ràdio un temps abans d'exiliar-se, o Giya Kancheli treballà per al teatre i cinema fins que va partir de Geòrgia a Alemanya i després a Bèlgica. Indubtablement aquestes vicissituds els varen marcar de per vida. Sabem que la recerca de la veritat i el compromís amb la justícia i la pau formen part de les seves més profundes conviccions, i que la seva música després de passar per diferents experiències sonores (moltes d'elles instal·lades en llenguatges prou avantguardistes i rompedors) han trobat el seu propi llenguatge que curiosament conflueix en uns paràmetres generals que podríem glossar com: transparència, senzillesa, profunditat expressiva, humilitat, compromís, equilibri, plenitud...

Henryk Górecki va escriure la seva tercera simfonia op. 36 coneguda amb el títol de "Simfonia de les lamentacions" l'any 1976 i fou estrenada a Alemanya el mateix any. Escrita per a soprano i orquestra, està dividida en tres moviments, el primer basat en un lament atribuït a la Verge escrit al segle XV, el text del segon moviment es trobava a una paret d'una presó de la Gestapo a la segona guerra mundial, i el tercer es basa en una cançó folklòrica que tracta d'una mare que cerca al seu fill assassinat a la insurrecció de Silèsia el 1919. Quinze anys després de l'estrena es va realitzar un enregistrament que immediatament va sonar per tot el món. La Simfonia es va convertir en un "hit parade" i es varen vendre més d'un milió de còpies. Què havia passat? Sotbadament una obra vocal simfònica de 30 minuts era capaç d'entusiasmar i commoure a milions de persones. Alguna cosa semblant també va passar a l'obra d'Arvo Pärt, "Spiegel im Spiegel", l'any 1978, una música que estava en totes les ràdios, que escoltaven els malats terminals als hospitals, que transmetia pau i esperança, tot amb un mínim d'elements i amb un tempo lent i reflexiu.

Tal vegada una de les possibles respostes estigui en el seu propi llenguatge, destil·lat del coneixement i la saviesa acumulats al sofriment i la recerca de respostes. D'una necessitat de comunicar mitjançant una música directa sense ornaments superflus ni additius comercials, insumbisa als gusts establerts de manera imposada, o a la falsa i freda intel·lectualitat artificial desproveïda d'emoció i creença.

"Músiques per a la Pau" és una proposta basada en obres que alguns d'aquests compositors han escrit dins els paràmetres anteriors: El letó Pēteris Vasks fou contrabaixista a diverses orquestres. A Letònia la música sacra estava pràcticament en desús i no era de la simpatia del règim, la purament instrumental se considerava superior. Fou així que Vasks mitjançant textos litúrgics va començar a escriure música vocal que a poc a poc va anar girant cap a textos més místics i filosòfics amb els quals afirmava les seves creences.

Dona nobis pacem és un exemple d'una de les seves maneres d'entendre el discurs musical. Una sòlida construcció basada pràcticament en un únic motiu de quatre notes que giren constantment associades a un curtíssim text, són la representació de les mil maneres de demanar una pau amb infinitat de matisos, al llarg del seu desenvolupament la música va creant una multitud de climes que transporten l'oient a una mena d'oració tàntica.

A la Mare Teresa de Calcuta l'hi agradava sorprendre a les persones que coneixia donant-los una targeta impresa amb cinc oracions en lloc d'una targeta de visita. Aquest breu text a la targeta que començava amb "The fruit of silence" va ser un resum de la seva visió de la devoció i la filantropia promotora de la pau de forma poètica. Vasks va crear el 2013 una obra per a cor a cappella, després va afegir-li piano, més tard una orquestra de cordes i finalment la va transcriure per a quintet amb piano i quartet de cordes.

Sir John Tavener (Anglaterra) 1944-2013, fou un compositor "atípic" dins el panorama de l'avantguarda musical europea, amb un paral·lelisme en la concepció creativa amb els nostres compositors del concert d'avui. Tavener va ser un músic afectat per la malaltia des de jove i va haver de resignar-se a viure amb la possibilitat d'una mort imminent. El seu delicat estat de salut i el seu sensible caràcter el dugueren a llargues reflexions sobre la vida i la música. Va prendre l'opció religiosa ortodoxa (encara que es declarava en deute amb totes les religions), on va trobar, mitjançant la seva tradició i litúrgia, una gran font d'inspiració. Rebutjava els grans concerts als auditoris i creava música per a llocs i músics concrets. El seu estil altament espiritual va calar en una audiència que cercava una veu sincera i personal. Fortament compromès amb la justícia i la solidaritat, no va deixar d'enviar missatges de pau i tolerància mitjançant la seva música.

In one single moment... és una peculiar obra escrita i estrenada a una presó. Tavener va agafar un text provinent del divendres sant ortodox

ortodox en què Crist diu unes paraules en la creu al lladre penitent, Crist li diu que estarà amb ell al paradís. Taverner assegura que aquesta és l'única referència en la qual Crist parla del paradís. L'anàlisi musical sobra per una obra concebuda per tal que la cantessin els presoners i la toquessin uns músics a una penitenciària repleta de persones emocionades pel seu significat. The Lamb escrita el 1982 és una mostra de la seva idíl·lica estructura melòdica i harmònica que acompanya un exquisit text de l'escriptor William Blake (1757-1827).

Giya Kancheli és tal vegada el compositor menys conegut del programa d'avui. Kancheli va néixer a Geòrgia, un petit país entre el mar negre, Turquia, Armènia, Azerbaidjan i Rússia. Kancheli de 83 anys és avui en dia un reconegut i prolífic compositor en l'àmbit mundial. Les seves pròpies paraules ens mostren les seves inquietuds i pensaments:

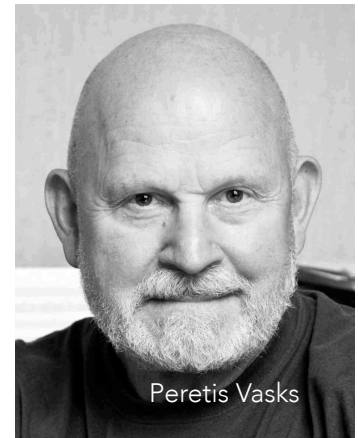
"Quan una persona entra a una església i no hi ha cap servei religiós, es produeix un silenci especial. Jo vull convertir aquest silenci en música"

"El nostre planeta està envoltat de sanguinoses contradiccions. Cap progrés a l'art pot suportar la força destructiva que anul·la el fràgil procés de construcció. Jo escric per a mi, sense cap il·lusió de què la bellesa salvarà al món".

"Els timbres i l'expressivitat profunda estan destinats a aportar a la nostra ànima reconciliació, pau i harmonia. La seva música és realment humana, íntima, subtilment penetrant, molt expressiva, amb tendència a la tristesa, el dolor, el drama i la contemplació. Sempre bella, radicalment simple i amb una forta espiritualitat. El silenci té un paper molt important en les seves composicions. Kancheli comenta sobre "Angels of Sorrow": "Contràriament al meu desig, els actes que es produeixen al món m'influeixen subconscientment en el meu procés creatiu. No puc romandre indiferent davant les interminables manifestacions de crueltat i violència, tal vegada per això la tristesa i el dolor afloren sovint en la meua música. Dins de les meves capacitats, vaig tractar d'utilitzar les veus innocents blanques i les estructures melòdiques més simples per expressar la meua actitud cap a la força de l'esperit humà, la força inflexible de l'esperit que l'eleva per damunt d'un règim immoral".

Avui vos oferim aquesta obra que s'interpreta per primera vegada a Espanya.

Angels of Sorrow fou estrenada el 2013 a Berlín, està escrita en ucraïnès, anglès i Georgià, i una mena d'onomatopeies sintètiques que tal vegada volen expressar l'inexpressable amb paraules. Per això, deixem que per una vegada la música tengui la darrera paraula.

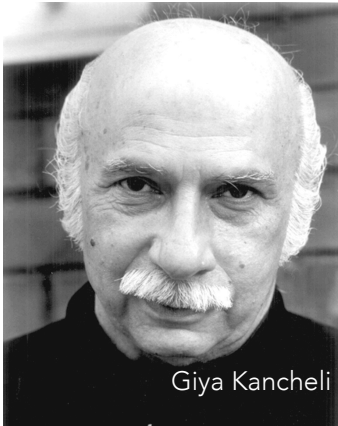
"Músicas para la paz"

Carles Ponseti Verdguer

La disolución de la antigua Unión Soviética (1990-91) supuso la independencia de catorce repúblicas: Armenia, Azerbaiyán, Bielorrusia, Estonia, Georgia, Kazajstán, Kirguistán, Letonia, Lituania, Moldavia, Tayikistán, Turkmenistán, Ucrania y Uzbekistán. Estos países sufrieron una represión y adoctrinamiento bastante fuertes por parte de Rusia. En concreto, en las artes la censura era habitual y las normas para crear eran dictadas por el estado. Con esta imposición, de la que no se pudieron liberar ni los propios artistas rusos, la creación artística se vio fuertemente comprometida. En el campo de la música por ejemplo compositores como Shostakovich o Schnittke "sufrieron" de lleno la falta de libertad para componer y para expresar sus opiniones.

Hablaremos ahora de una generación de compositores nacidos bajo la dominación rusa y que vivieron la disolución como una liberación de su tierra natal y su reconocimiento internacional. Podemos destacar entre otros a Arvo Pärt (Estonia, 1930), Henryk Górecki (Polonia, 1933-2010), Pēteris Vasks (Letonia, 1946), Sofiya Gubaidulina (Tatarstán, 1931) y Giya Kancheli (Georgia, 1935). Con un denominador común de estar sometidos a la necesidad de salir adelante, tuvieron que optar (los que podían) entre emigrar o adaptarse a las posibilidades que tenían. Así fue como Arvo Pärt trabajó en la radio un tiempo antes de exiliarse, o Giya Kancheli trabajó para el teatro y cine hasta que marchó de Georgia a Alemania y después a Bélgica. Indudablemente estas vicisitudes los marcaron de por vida. Sabemos que la búsqueda de la verdad y el compromiso con la justicia y la paz forman parte de sus más profundas convicciones, y que su música después de pasar por diferentes experiencias sonoras (muchas de ellas instaladas en lenguajes bastante vanguardistas y rompedores) han encontrado su propio lenguaje que curiosamente confluye en unos parámetros generales que podríamos glosar como: transparencia, sencillez, profundidad expresiva, humildad, compromiso, equilibrio, plenitud ...

Henryk Górecki escribió su tercera sinfonía op. 36 conocida con el título de "Sinfonía de las lamentaciones" en 1976 y fue estrenada en Alemania el mismo año. Escrita para soprano y orquesta, está dividida en tres movimientos, el primero basado en un lamento atribuido a la Virgen escrito en el siglo XV, el texto del segundo movimiento se encontraba en una pared de una prisión de la Gestapo en la segunda guerra mundial, y el tercero se basa en una canción folclórica que trata de una madre que busca a su hijo asesinado en la insurgencia de Silesia el 1919. Quince años después del estreno se realizó una grabación que inmediatamente sonó por todo el mundo. La Sinfonía se convirtió en un "hit parade" y se vendieron más de un millón de copias. ¿Qué había pasado? Repentinamente una obra vocal sinfónica de 30 minutos era capaz de entusiasmar y conmover a millones de personas. Algo parecido también pasó a la obra de Arvo Pärt, "Spiegel im Spiegel", en 1978, una música que estaba en todas las radios, que escuchaban los

enfermos terminales en los hospitales, que transmitía paz y esperanza, todo con un mínimo de elementos y con un tempo lento y reflexivo.

Tal vez una de las posibles respuestas esté en su propio lenguaje, destilado del conocimiento y la sabiduría acumulados tras mucho sufrimiento y la búsqueda de respuestas. De una necesidad de comunicar mediante una música directa sin adornos superfluos ni aditivos comerciales, insumisa a los gustos establecidos de manera impuesta, o a la falsa y fría intelectualidad artificial desprovista de emoción y creencia.

"Músicas para la Paz" es una propuesta basada en obras que algunos de estos compositores han escrito dentro de los parámetros anteriores.

El letón Peteris Vasks fue contrabajista en varias orquestas. En Letonia la música sacra estaba prácticamente en desuso y no era de la simpatía del régimen, la puramente instrumental se consideraba superior. Fue así como Vasks mediante textos litúrgicos comenzó a escribir música vocal que poco a poco fue derivando hacia textos más místicos y filosóficos con los que afirmaba sus ideas.

Dona nobis pacem es un ejemplo de una de sus maneras de entender el discurso musical. Una sólida construcción basada prácticamente en un único motivo de cuatro notas que giran constantemente asociadas a un cortísimo texto, son la representación de las mil maneras de pedir una paz con infinidad de matices. A lo largo de su desarrollo la música va creando una multitud de climas que transportan al oyente a una especie de oración tántrica.

A la Madre Teresa de Calcuta le gustaba sorprender a las personas que conocía dándoles una tarjeta impresa con cinco oraciones en lugar de una tarjeta de visita. Este breve texto en la tarjeta que comenzaba con "The fruit of silence" fue un resumen de su visión de la devoción y la filantropía promotora de la paz de forma poética. Vasks creó en 2013 una obra para coro a cappella, luego le añadió piano, más tarde una orquesta de cuerdas y finalmente la transcribió para quinteto con piano y cuarteto de cuerdas.

Sir John Tavener (Inglaterra, 1944-2013), fue un compositor "atípico" en el panorama de la vanguardia musical europea, con un paralelismo en la concepción creativa con nuestros compositores del concierto de hoy. Tavener fue un músico afectado por la enfermedad desde joven y tuvo que resignarse a vivir con la posibilidad de una muerte inminente. Su delicado estado de salud y su sensible carácter le llevaron a largas reflexiones sobre la vida y la música. Tomó la opción religiosa ortodoxa (aunque se declaraba en deuda con todas las religiones), donde encontró, mediante su tradición y liturgia, una gran fuente de inspiración. Rechazaba los grandes conciertos en los auditorios y creaba música para sitios y músicos concretos. Su estilo altamente espiritual prendió en una audiencia que buscaba una voz sincera y personal. Fuertemente comprometido con la justicia y la solidaridad, no dejó de enviar mensajes de paz y tolerancia mediante su música.

In one single moment... es una peculiar obra escrita y estrenada en una prisión. Tavener cogió un texto proveniente del viernes santo ortodoxo en que Cristo cruza unas palabras en la cruz con el ladrón penitente, Cristo le dice que estará con él en el paraíso. Tavener asegura que esta es la única referencia en la que Cristo habla del paraíso. El análisis musical sobra para una obra concebida para que la cantaran los prisioneros y la tocaran unos músicos en una penitenciaría repleta de personas emocionadas por su significado. The Lamb escrita en 1982 es una muestra de la idílica estructura melódica y armónica que acompaña un exquisito texto del escritor William Blake (1757-1827).

Giya Kancheli es tal vez el compositor menos conocido del programa de hoy. Kancheli nació en Georgia, un pequeño país entre el mar negro, Turquía, Armenia, Azerbaiyán y Rusia. Kancheli de 83 años es hoy en día un reconocido y prolífico compositor en el ámbito mundial. Sus propias palabras nos muestran sus inquietudes y pensamientos:

"Cuando una persona entra en una iglesia y no hay ningún servicio religioso, se produce un silencio especial. Yo quiero convertir este silencio en música"

"Nuestro planeta está rodeado de sanguinarias contradicciones. Ningún progreso en el arte puede soportar la fuerza destructiva que anula el frágil proceso de construcción. Yo escribo para mí, sin ninguna ilusión de que la belleza salvará al mundo".

"Los timbres y la expresividad profunda están destinados a aportar a nuestra alma reconciliación, paz y armonía. Su música es realmente humana, íntima, sutilmente penetrante, muy expresiva, con tendencia a la tristeza, el dolor, el drama y la contemplación. Siempre bella, radicalmente simple y con una fuerte espiritualidad. El silencio tiene un papel muy importante en sus composiciones. Kancheli comenta sobre "Angels of Sorrow": *"Contrariamente a mi deseo, los actos que se producen en el mundo influyen subconscientemente en mi proceso creativo. No puedo permanecer indiferente ante las interminables manifestaciones de crueldad y violencia, tal vez por eso la tristeza y el dolor afloran a menudo en mi música. Dentro de mis capacidades, traté de usar las voces inocentes blancas y las estructuras melódicas más simples para expresar mi actitud hacia la fuerza del espíritu humano, la fuerza inflexible del espíritu que la eleva por encima de un régimen inmoral".*

Hoy os ofrecemos esta obra que se interpreta por primera vez en España.

Angels of Sorrow fue estrenada en 2013 en Berlín, está escrita en ucraniano, inglés y georgiano, y una especie de onomatopeyas sintéticas que tal vez quieren expresar lo inexpresable con palabras. Por eso, dejemos que por una vez la música tenga la última palabra.

Angels of sorrow

Are mare nateli
abba meni
aba menu minima
aba meni
aba menu quginana
qugi nage
qugi nana
qugi nage
eani unumia.
Day is done,
Day is gone
night falls
bringing stars
looking down
twinkling soft
Day is done
close your eyes,
little girls,
little boys
dream of joy
care and love
safely rest
God is night blessing
all kids below.

Чом не спиш? Я тобой
росповим перед сном,
як вноци шепотить силнй
сниг А як я все одно не
засну я тоди разповим провесну

guana nuria
uziche giria girishe
minima giimin namtilashe
aba meni
aba menu
qugi nana
qugi nage

aremare minima
uni minima baragu
uimin, giimin,
uimin minima,
lugalbi nuramsin baragu.

The Fruit of Silence

The fruit of silence is prayer
The fruit of prayer is faith
The fruit of faith is love
The fruit of love is service
The fruit of service is peace

In one single moment...

O Lord, thou hast been pleased
in one single moment,
To grant Paradise to the well
disposed thief.
Do Thou by the wood of the Cross
also enlighten and save me.

Àngels de dolor

Georgià:
La llum s'aclareix
completament
per a tots els homes

Anglès:
El dia ha acabat,
el dia se n'ha anat,
la nit cau
i les estrelles
miren cap avall,
brillant suaument.
El dia ha acabat,
tanqueu els ulls,
nenes petites,
nens petits,
somiem amb alegria,
gaudiu i que l'amor
descansi amb seguretat,
Déu està molt a prop per beneir
a tots els nens.

Ucraïnès:
Contaré abans d'adormir-me
com per la nit xiuxiueja
la neu forta i,
si igualment no m'adormo,
després et parlaré sobre la primavera.

guana nuria
uziche giria girishe
minima giimin namtilashe
aba meni
aba menu
qugi nana
qugi nage

aremare minima
uni minima baragu
uimin, giimin,
uimin minima,
lugalbi nuramsin baragu.

El fruit del silenci

El fruit del silenci és l'oració
El fruit de la pregària és la fe
El fruit de la fe és l'amor
El fruit de l'amor és el servei
El fruit del servei és la pau

En un sol instant ...

Senyor, has quedat satisfet
en un moment singular,
per concedir el Paradís
al lladre ben disposat.
Fes per l'arbre de la Creu
que també jo m'il·lumini i em salvi.

Ángeles de dolor

Georgiano:
La luz se despeja
completamente
para todos los hombres

Inglés:
El día ha terminado,
el día se ha ido,
la noche cae
y las estrellas
miran hacia abajo,
brillando suavemente.
El día ha terminado,
cerrad los ojos,
niñas pequeñas,
niños pequeños,
soñad con alegría,
disfrutad y que el amor
descanse con seguridad,
Dios está muy cerca para bendecir
a todos los niños.

Ucraniano:
Contaré antes de dormirme
cómo por la noche susurra
la fuerte nieve,
y si igualmente no me duermo,
luego te hablaré sobre la primavera.

guana nuria
uziche giria girishe
minima giimin namtilashe
aba meni
aba menu
qugi nana
qugi nage

aremare minima
uni minima baragu
uimin, giimin,
uimin minima,
lugalbi nuramsin baragu.

El fruto del silencio

El fruto del silencio es la oración
El fruto de la plegaria es la fe
El fruto de la fe es el amor
El fruto del amor es el servicio
El fruto del servicio es la paz.

En un solo instante ...

Señor, has quedado satisfecho
en un momento singular,
por conceder el Paraíso
al ladrón bien dispuesto.
Haz por el árbol de la Cruz
que también yo me ilumine y me salve.

The Lamb

Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee
Gave thee life & bid thee feed
By the stream & o'er the mead;
Gave thee clothing of delight
Softest clothing wooly bright;

Gave thee such a tender voice
Making all the vales rejoice!
Little Lamb who made thee
Dost thou know who made thee.

Little Lamb I'll tell thee
Little Lamb I'll tell thee!
He is called by thy name
For he calls himself a Lamb:
He is meek & he is mild
He became a little child:

I a child & thou a lamb.
We are called by his name
Little Lamb God bless thee
Little Lamb God bless thee

L'anyell

Oh petit anyell, qui t'ha fet?
Encara no saps qui t'ha fet?
T'ha donat vida i aliment
al costat del rierol i sobre el prat;
t'ha donat robes delicioses,
suavíssima llana brillant;

i t'ha donat una veu tan tendra
que la vall sencera s'alegra.
Oh petit anyell, qui t'ha fet?
Encara no saps qui t'ha fet?

Oh Anyell, jo he de dir-ho,
Oh Anyell, jo he de dir-ho:
es diu pel teu mateix nom,
doncs que Anyell a sí mateix es diu:
és afable i bondados,
d'un nen va tenir l'aparença:

a nosaltres, nen i anyell,
pel seu nom ens anomenen tots.
Anyell que Déu et beneixi.
Anyell que Déu et beneixi.

El cordero

Oh Corderillo, ¿quién te ha hecho?
¿Aún no sabes quién te ha hecho?
Te ha dado vida y alimento
junto al arrollo y sobre el prado;
te ha dado ropas deliciosas,
suavísima lana brillante;

y te ha dado una voz tan tierna
que el valle todo se alborozó.
Oh Corderillo, ¿quién te ha hecho?
¿Aún no sabes quién te ha hecho?

Oh Cordero, yo he de decirlo,
Oh Cordero, yo he de decirlo:
se llama por tu mismo nombre,
pues que Cordero a sí se llama:
es apacible y bondadoso,
de un niño tuvo la apariencia:

a nosotros, niño y cordero,
por su nombre nos llaman todos.
Cordero que Dios te bendiga.
Cordero que Dios te bendiga.

Traducció i adaptació dels textos: Joan Carles Simó

DURENDESA®
ASESORES INMOBILIARIOS

Rotger

MUSICASA

Fundació per al
Conservatori Superior
de Música i Dansa de les Illes Balears

www.fundaciostudiumaureum.cat
email: info@fundaciostudiumaureum.cat